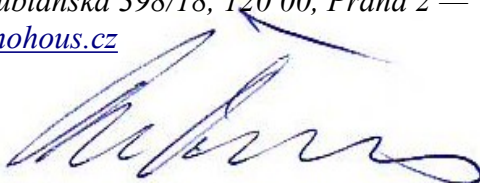

Městský soud v Praze
Slezská 2000/9, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
podatelna@msoud.pha.justice.cz
IDDS: snkabbm

datovou zprávou

Jizerka 14. 8. 2025

žalobce: **Pankrácká společnost, z.s.**, IČO: 26666154
se sídlem Hudečkova 1097/12, 140 00 Praha 4
zastoupený: *Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427*
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
pavel@cernohous.cz

žalovaný: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
Odbor územně a stavebně správní
Staroměstské nám. 6, 110 15 Praha 1
podatelna@mmr.gov.cz IDDS: 26iaava

Za osoby zúčastněné na řízení žalobce označuje všechny účastníky územního řízení, zejména:

- a) Budějovická investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s.**, IČO: 242 61 386, Antala Staška 1670/80, 140 00 Praha 4 — Krč (jako žadatel/stavebník)
- b) Orthotes, s.r.o.**, Antala Staška 1356/76, 140 00 Praha 4
- c) Ateliér pro životní prostředí, z.s.**, Charkovská 441/18, Praha 10

ŽALOBA

podle § 65 odstavce 1 a 2 soudního řádu správního proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 13. 6. 2025 čj. MMR-36555/2025-83 sp.zn. SZ-12584/83/2024 ve věci odvolání proti územnímu rozhodnutí, kterým byla umístěna stavba nazvaná „Parkovací pavilon Budějovická“
— o přezkum závazných stanovisek

Soudní poplatek bude uhrazen bankovním převodem

Přílohy:

- Plná moc žalobce daná Mgr. Pavlovi Černohousevi
- Kopie žalovaného rozhodnutí ze dne 13. 6. 2025 čj. MMR-36555/2025-83, sp.zn. SZ-12584/83/2024

I. Celkový přehled věci

1. Žalobce je zapsaným spolkem, který působí na území Prahy 4, tj. i v místě, kde má být umístěn územní záměr s názvem „*Parkovací pavilon Budějovická*“ (dříve „*Parkovací dům Budějovická*“). Žalobce si klade za cíl mimo jiné ochranu přírody a krajiny, zlepšení kvality životního prostředí, ochranu veřejného zdraví a zdraví příznivých životních podmínek, a zastavení úbytku zeleně a péči o území Prahy 4 .

2. Úřad městské části Praha 4, odbor stavební, vydal dne 10. 1. 2012 územní rozhodnutí čj. P4/001795/12/OST/JARY (dále jen „územní rozhodnutí“) k žádosti stavebníka. Proti tomuto rozhodnutí podalo odvolání několik spolků, včetně žalobce. Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu (MHMP STR), jako tehdejší odvolací orgán, nejprve odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno Městským soudem v Praze rozsudkem č.j. 6A 132/2012-47 ze dne 23. 9. 2016, který věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Důvodem byla mimo jiné skutečnost, že nebylo přezkoumáno závazné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší, přestože tak bylo požadováno.

3. MHMP STR následně územní rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu. Na podnět stavebníka však Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) toto zrušení zrušilo a věc opět vrátilo MHMP STR k novému projednání (v *důsledku čehož pak odvolací orgán nahrazoval činnost prvostupňového stavebního úřadu*).

4. MHMP STR v březnu 2020 opět potvrdil územní rozhodnutí, přičemž stanovil nově podmínky týkající se doložení závazných stanovisek k umístění stacionárního zdroje znečišťování ovzduší (dieselagregátu) a parkoviště nad 500 stání — a to až k žádosti o stavební povolení.

5. Proti tomuto rozhodnutí MHMP STR podal žalobce žalobu. Na základě této žaloby **Městský soud v Praze rozsudkem čj. 11 A 55/2020-92 ze dne 3. 5. 2022 (dále jen „rozsudek MS Praha 2022“) rozhodnutí MHMP STR zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení**. Soud výslovně vytkl, že MHMP STR **nedoplnil v řízení závazná stanoviska týkající se dieselagregátu a parkoviště nad 500 stání, a nezákonně odsunul jejich vyhotovení až do navazujícího stavebního řízení**. Soud rovněž konstatoval, že žalovaný v odvolacím řízení **pochybil, když neaplikoval procesní ustanovení zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění novely č. 39/2015 Sb., která zavádí závazná stanoviska EIA**.

6. Na základě rozsudku MS Praha 2022 byla do spisu doplněna nová závazná stanoviska (MŽP ze dne 8. 12. 2022, MHMP ze dne 24. 7. 2023, MHMP ze dne 21. 10. 2020), která byla následně přezkoumána a potvrzena Ministrem životního prostředí (dne 28. 6. 2024) a Ministerstvem životního prostředí (dne 9. 9. 2024).

7. Nyní žalobce napadá rozhodnutí **Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 13. 6. 2025, čj. MMR-36555/2025-83, sp.zn. SZ-12584/83/2024** (dále jen „napadené rozhodnutí MMR“), kterým MMR odvolání žalobce a dalších odvolatelů zamítlo a prvostupňové územní rozhodnutí potvrdilo. Toto rozhodnutí MMR, navzdory předchozímu zrušujícímu rozsudku soudu, nadále trpí zásadními vadami, zejména ve vztahu k posouzení vlivů na ovzduší a nezohlednění aktuálních podkladů a odborných stanovisek.

8. Žalované rozhodnutí bylo žalobci doručeno datovou zprávou dne 19. 7. 2025. Zkrácená měsíční lhůta k podání žaloby (§ 306 odst. 1 nového stavebního zákona) tak uplyne v úterý 19. 8. 2025 — tato žaloba je tedy včasná.

II. Žalobní body

A Nezákonnost rozhodnutí pro vadné posouzení vlivů na ovzduší, zejména nezohlednění emisí ze studených startů a nepřiměřenost stávajících studií

1. Napadené rozhodnutí MMR vychází z podkladů, které jsou hrubě podhodnocené a neaktuální ve vztahu ke skutečnému znečištění ovzduší v místě záměru. Konkrétně se jedná o Příspěvkovou rozptylovou studii zpracovanou ATEM s.r.o. z listopadu 2022, která uvádí roční průměrné koncentrace NO₂ ve výši 26,0 – 28,8 µg/m³ za období 2017 – 2021. Tyto údaje jsou v přímém rozporu s reálnými měřeními provedenými spolkem Senzorvzduchu, z.s. v ulici Antala Staška.

2. **Měření NO₂ v ulici Antala Staška prokázala výrazné překročení imisního limitu:**
— v období 23. 2. 2024 – 22. 3. 2024 byla naměřena průměrná koncentrace **53,1 µg/m³ NO₂**.
— v období 22. 3. 2024 – 19. 4. 2024 byla naměřena průměrná koncentrace **45,5 µg/m³ NO₂**.
Imisní limit pro průměrnou roční koncentraci oxidu dusičitého je přitom **40 µg/m³ NO₂**.
V obou testovaných obdobích byl tedy imisní limit překročen. Tato průkazná měření, odrážející aktuální situaci znečištění NO₂ v místě budoucího záměru, nesporně prokazují, že již výchozí stav v území je v rozporu se zákonem o ochraně ovzduší.

3. Zpráva o měření NO₂ jednoznačně vyvrací věrohodnost Rozptylové studie ATEM (*listopad 2022*) při vyhodnocení aktuálního – výchozího stavu znečištění ovzduší v místě budoucí realizace záměru. Na základě takto nekorektní rozptylové studie pak byly vydány veškeré souhlasy a verifikace orgánů ochrany ovzduší, veřejného zdraví a orgánů ochrany přírody, jež žadatel do řízení předložil.

4. Dále jsou podklady vadné z důvodu **nezohlednění emisí ze studených startů motorů**. Emise ze studených startů a provozu studených motorů jsou zcela zásadní pro posouzení vlivů parkovacího domu, jelikož kvalita spalování je nižší a účinnost katalyzátorů je výrazně snížena, někdy až na nulu. Podklady založené stavebníkem toto nezohledňují. Model MEFA 6, ze kterého studie vycházejí, studené starty nezahrnuje. Požadavek na výpočet „víceemí“ ze studeného startu byl přitom zaveden metodickým pokynem Ministerstva životního prostředí v roce 2013 (verze MEFA 13). Je tedy zjevné, že původní dokumentace EIA a její prodloužení vychází z podkladů, které tyto emise nezapočítávaly, a záměr má dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.

5. Mezi další vady podkladů patří též nezohlednění pojíždění v rámci vlastního parkovacího pavilonu, rozpor mezi započteným a skutečným počtem průjezdů vozidel denně, absence vstupních údajů o počtu a kvalitě vozidel v rozptylové studii, a neřešení kumulativních vlivů plánovaných realizací obytného komplexu Habrovka nebo trasy D pražského metra. Dále původní stanovisko EIA a jeho prodloužení neřešilo otěry z brzd a pneumatik a resuspendovaný prach, které byly do modelů zahrnuty až v roce 2012 – 2013 (model MEFA 13). Zásadním nedostatkem je rovněž **absence posouzení dopadu záměru na klima**, ačkoliv tento požadavek byl zaveden legislativně evropskou směrnicí 2014/52/EU. Současně platí, že Rozptylová studie ATEM z listopadu 2022 chybně uvádí imisní limit pro PM_{2,5}.

6. Napadené rozhodnutí MMR tyto závažné a doložené námitky přechází s odkazem na presumovanou správnost studií zpracovaných autorizovanými osobami. Tímto se však žalovaný odmítá zabývat skutečným stavem věci a novými důkazy, což je v rozporu se zásadou materiální pravdy.

B Nezákonné odmítání odborného posouzení Prof. Michala Vojtíška

7. Žalobce předložil Odborné stanovisko k dopadu dopravy vyvolané záměrem „*Parkovací dům Budějovická*“ na kvalitu ovzduší, zpracované **Prof. Michalem Vojtíškem, M.S., Ph.D.**, z 1. 3. 2024. Toto stanovisko zásadním způsobem zpochybňuje podhodnocené údaje o dopravě a znečištění ovzduší v podkladech projednávaného záměru.

8. Napadené rozhodnutí MMR, ve shodě s ministrem životního prostředí, odmítlo stanovisko Prof. Vojtíška jako „*nerrelevantní podklad*“ s odůvodněním, že „*autor odborného stanoviska neuvádí, že je držitelem osvědčení o odborné způsobilosti (autorizovanou osobou ke zpracování rozptylových studií nebo autorizovanou osobou v jiném oboru nebo soudním znalcem pro ten či onen obor)*“. Toto odmítnutí je **zcela nepřípustné a nezákonné**.

9. Profesor Michal Vojtíšek je univerzitní profesor, člen evropské expertní skupiny ERMES, organizované Společným výzkumným centrem Evropské komise, která se emisními faktory zabývá. Jeho práce vyžaduje rozsáhlý nadhled a orientaci nejen ve specializaci (emise z dopravy), ale i v souvisejících oborech, včetně šíření látek v atmosféře a dopadů na lidské zdraví. Má 78 publikací v mezinárodní databázi Scopus, z nichž značná část se věnuje imisím a dopadům na zdraví. Posuzuje doktorské dizertační práce zaměřené na kvalitu ovzduší na českých univerzitách. Označení jeho názoru za „*laický a na úrovni běžného občana*“ je proto zjevně nesmyslné.

10. **Žádný zákon nestanoví, že námítky či připomínky v řízení lze podat jen ve formě znaleckého posudku nebo stanoviska autorizované osoby.** Odmítnutí věcných námitek k zjištění skutkového stavu pouze na základě jejich formy představuje **absolutní nezákonnost stanoviska** a plně popírá princip materiální pravdy. Akademická a vědecká komunita se pohybuje na hranici stavu poznání, kde akreditace a metodiky často neexistují, a poznatky získané v této sféře slouží jako podklady pro legislativu a standardizované postupy, pro které jsou akreditace a autorizace udělovány. Povrchní zpochybňování odborníků z akademické sféry je v ekonomicky vyspělých zemích neobvyklé.

11. Odmítat takto relevantní a kvalifikované odborné posouzení jen proto, že autor nemá konkrétní „*autorizaci*“ pro *rozptylové studie*, a přitom přehlížet jím uváděné závažné věcné vady, je v **rozporu s principem materiální pravdy** a vede k fakticky chybnému zjištění stavu věci. Jak bylo žalobcem již dříve namítáno, pokud by studie zpracovaná autorizovanou osobou obsahovala zjevné chyby (např. $1+1=1,2$ místo 2), pak by námitka účastníků, že $1+1=2$, musela být podle ministra odmítnuta, pokud by ji účastníci nepředložili formou znaleckého posudku zpracovaného autorizovanou osobou. Jedná se o zcela zjevně nezákonný přístup popírající princip materiální pravdy. **Ignorování takto kvalifikovaného odborného stanoviska, které podloženými argumenty zpochybňuje klíčové podklady stavebníka, je zásadní vadou řízení a zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí MMR.**

12. Profesor Vojtíšek ve své replice (ze dne 6. 1. 2025) zdůraznil konkrétní vady:

— **Rozptylová studie Šinágl (2010) nezahrnovala studené starty** a žádná alternativní metodika nebyla zmíněna.

— **Rozptylová studie ATEM (listopad 2022) formálně nesplňuje požadavky Věstníku MŽP z roku 2013**, protože neuvádí intenzity dopravy, což ji činí nepřezkoumatelnou.

— **Měření NO₂ občany jsou výrazně vyšší než modelové hodnoty**, což dokládá, že skutečné výfukové emise jsou vyšší než odhady v modelech.

— **Předpokládaný poměr NO₂ v NO_x 3-10 % v RS2 je podhodnocený**, jelikož u moderních vznětových motorů je průměr 10-20 %, s okamžitými hodnotami i nad 50 %, což vede k výraznému podhodnocení příspěvku NO₂.

— **RS2 chybně uvádí imisní limit pro roční průměr $PM_{2.5}$ jako $25 \mu g/m^3$ namísto $20 \mu g/m^3$** , což byla chyba již v roce 2022. Měření $PM_{2.5}$ aplikací Air Diag rovněž ukazují průměrné hodnoty 24 bodů, s maximy až 38 bodů, což je v rozporu s doporučeními WHO (limit $5 \mu g/m^3$) a představuje „závadné“ hodnoty pro lidský organismus.

13. Tím, že žalovaný tyto zásadní argumenty a doložené důkazy ignoroval, učinil jeho rozhodnutí **nezákonným pro nedostatečné zjištění skutkového stavu a jeho nepřezkoumatelnost.**

C Neplatnost prodloužení platnosti stanoviska EIA, rozpor záměru s Klimatickým plánem hlavního města Prahy a budoucími limity znečištění

14. „Opatření“ MHMP ze dne 17. 4. 2019 čj. MHMP 701695/2019, kterým došlo k prodloužení stanoviska EIA, je **nezákonné a neplatné**. Prodloužení platnosti stanoviska je podmíněno tím, že nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.

15. Jak již bylo uvedeno, **emise ze studených startů** a otěry z brzd a pneumatik a resuspendovaný prach (ty byly do modelů zahrnuty teprve v roce 2012-2013, modelu MEFA 13) nebyly posouzeny v originální dokumentaci. Požadavek na výpočet „víceemisí“ ze studeného startu byl zaveden metodickým pokynem Ministerstva životního prostředí v roce 2013. V době prodloužování platnosti stanoviska (2019) se tedy jednalo o novou metodu posuzování, a **přesto prodloužení platnosti stanoviska EIA bylo vydáno bez toho, že by novou rozptylovou studií byly posouzeny víceemise ze studených startů.**

16. **Absentuje posouzení dopadů záměru na klima.** Posuzování dopadu záměru z hlediska jejich dopadu na klima je výslovně vyžadováno evropskou směrnicí 2011/92/EU (ve znění směrnice č. 2014/52/EU) od roku 2014. Původní stanovisko EIA ani dokumentace se nevěnovaly posouzení vlivů na klima, a jelikož tyto vlivy nebyly dříve posouzeny, nelze prodloužit platnost stanoviska.

17. Záměr je v **přímém rozporu s „Klimatickým plánem hlavního města Prahy do roku 2030“**, který si klade za prioritu č. 3 „*Snižovat intenzitu automobilové dopravy v Praze*“. Budování stavby, která je primárním zdrojem dopravy (parkovací pavilon), je tak v rozporu s cíli a závazky Hlavního města Prahy. Navýšení počtu parkovacích míst bezpochyby navýší celkovou intenzitu automobilové dopravy v Praze.

18. Žalobce zdůrazňuje, že od roku 2030 budou **sníženy imisní limity**, což vyplývá z evropské směrnice 2024/2881, o které lze s jistotou předpokládat transpozici do národní legislativy. Současné imisní limity nezaručují ochranu lidského zdraví, jak dokládají i výrazně nižší doporučené hodnoty Světové zdravotnické organizace (WHO), např. roční průměry $10 \mu g/m^3$ NO_2 a $5 \mu g/m^3$ $PM_{2.5}$. Umístit stavbu, která bude významným zdrojem znečišťování ovzduší, když již v současnosti jsou překračovány limity a správní orgán ví, že budoucí limity budou ještě přísnější, je nepřijatelné.

19. **Podle názoru žalobce nelze umístit stavbu, která bude významným zdrojem znečišťování ovzduší, jestliže již v současnosti jsou překračovány limity, o kterých správní orgán ví, že budou v době dokončování stavby (nebo ještě před jejím dokončením) právně závazné, a stavbu tak nebude možno kolaudovat.**

D Nedostatečné zjištění stavu věci a zastaralost podkladů

20. Žalobce opakovaně namítá, že podklady pro vydání napadeného rozhodnutí jsou (s ohledem na dlouhou dobu řízení) zastaralé. Rozhodnutí vychází z „Modelového hodnocení kvality ovzduší“ zpracovaného v roce 2010. Akustická studie uvádí údaje o hluku cca o 5 dB nižší, než jaký vyplývá z „Atlasu životního prostředí v Praze“. Žalovaný to přechází tvrzením, že tento rozdíl lze přičíst použití jiné metodiky, aniž by tuto domněnku jakkoli prokazoval. To jasně prokazuje, že dřívější metodika systematicky podhodnocovala hluk.

21. Není možno přejít rozpor mezi podklady tvrzením, že jsou „závažné“ pro projektanty a správní orgán je nemá právo zpochybňovat. Takový přístup popírá princip materiální pravdy, neboť žalovaný měl k dispozici rozporné údaje a okolnosti ukazující na nevěrohodnost zjištění stavu věci, ale přesto se odmítl touto otázkou zabývat.

22. Zásadní stavební rozvoj v okolí stavby od roku 2011, včetně přestavby polikliniky na úřad a dostavby dalších budov, výrazně změnil podmínky v území, zvýšil zdroje dopravy a zhoršil provětrávání, což znamená zhoršení ovzduší. Vycházet z hrubých přiblížení z dat ČHMÚ namísto konkrétního měření v místě je nepřijatelné.

E Další procesní vady a vady zjištění skutkového stavu

23. Žalovaný v napadeném rozhodnutí MMR stále nepřiměřeně řeší otázku **chybějících závazných stanovisek**, která měla být opatřena již v územním řízení, jak vytkl Rozsudek MS Praha 2022. Přes judikaturu soudu, která potvrdila, že požadavky MŽP na získání závazných stanovisek k dieselagregátu a parkovišti s kapacitou nad 500 stání musí být splněny před ukončením územního řízení, žalovaný stále nedostatečně napravit toto pochybení a v podstatě potvrdil dřívější vadný postup.

24. Žalovaný se nijak konkrétně nevyjádřil k absenci tzv. „**coherence stampu**“ – stanoviska k souladu nyní projednávané dokumentace s dokumentací záměru, který byl posouzen v procesu EIA. Tímto se potvrzuje absence řádné aplikace novely zákona EIA (zákon č. 39/2015 Sb.).

25. Napadené rozhodnutí MMR opětovně nedostatečně vypořádalo **rozpor v hlukových studiích**. Žalobce opakovaně namítal rozdíly ve výsledcích akustické studie ATEM (říjen 2010) a akustické studie Ing. Králíčka (3. 5. 2010), přičemž Atlas životního prostředí v Praze uváděl hodnoty hladin hluku přibližně o 5 dB vyšší než dokumentace EIA. Žalovaný tento rozdíl vysvětloval „použitím jiné metodiky“, což však prokazuje, že dřívější metodika systematicky podhodnocovala hluk. Žalovaný se odmítá zabývat tím, která data jsou správná, což činí zjištění stavu věci nevěrohodným a rozhodnutí nepřezkoumatelným.

26. Žalovaný dostatečně nerefletoval ani zásadní **změny v okolní zástavbě a užívání pozemků**, které nastaly od roku 2011 do současnosti. Developer přestavěl původní polikliniku na Úřad pro Prahu 4, dostavěl vstupní pavilon, boční budovy, vystavěl parkovací dům Gama, zvýšil západní boční budovu o několik pater a vestavěl vnitřní atrium. Tyto stavební aktivity znamenají násobně větší zdroj dopravy a zároveň nové budovy zhoršují provětrávání, což vede ke zhoršení ovzduší v dané lokalitě. To vše vyžaduje nové, konkrétní zjištění stavu ovzduší v místě, nikoliv vycházení z hrubého přiblížení z dat ČHMÚ.

27. Dále se žalovaný nevypořádal s námitkou společnosti Orthotes, s.r.o., týkající se **nesouhlasu s umístěním protihlukové stěny** a jejího vlivu na urbanistické a architektonické hodnoty místa. Žalovaný argumentoval, že „optické“ odříznutí je subjektivním názorem, což je nepřipustné zjednodušení závažné námitky narušující práva účastníků řízení.

III. Žalobní návrh

Vzhledem k výše uvedeným důvodům je zřejmé, že napadené rozhodnutí MMR, jakož i jím potvrzené prvostupňové územní rozhodnutí, jsou nezákonná a byla vydána na základě vadného a nedostatečně zjištěného skutkového stavu a při podstatném porušení procesních předpisů. Tyto nezákonnosti přímo zasahují do práv žalobce a jeho členů na příznivé životní prostředí a zdraví.

Žalobce proto navrhuje, aby Městský soud v Praze vynesl tento

rozsudek:

I. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj čj. MMR-36555/2025-83 sp.zn. SZ-12584/83/2024 ze dne 13. 6. 2025 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního, čj. P4/001795/12/ OST/JARY, sp. zn. P4/084689/11/OST/JARY ze dne 10. 1. 2012 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Pankrácká společnost, z.s.